

Grupul Școlar Transporturi Auto Craiova

Revista Școlară

MUGURI

Din Cuprins:

- Așa înflorim noi în fiecare an
- Credem sau nu în el
- Furtuna surpriza
- Conflictele dintre profesori și elevi

2011

Coordonatori revistă:

Prof.dr.ing. Gheorghe BARBU - director GR. ȘC. DE TRANSPORTURI AUTO

Prof.ing. Cristian RĂDUȚI - director adjunct GR. ȘC. DE TRANSPORTURI AUTO

Eleva Oana Camelia MIC - președinte Consiliul Consultativ al Elevilor GSTA

Redacția:

Prof.dr.ing. Cristian RĂDUȚI - director adjunct GR. ȘC. DE TRANSPORTURI AUTO

Prof. Mihaela TAȘCU-STAVRE - GR. ȘC. DE TRANSPORTURI AUTO

Eleva Oana Camelia MIC - președinte Consiliul Consultativ al Elevilor GSTA

Eleva Claudia Alexandra MIC - secretar Consiliul Consultativ al Elevilor GSTA

Colaboratori:

Profesor: Truță Gabriela

Profesor: Epure Andreea – Mădălina

Profesor: Ionescu Valentina

Profesor: Chiuțu Roxana

Învățător: Mincu Elena

Profesor: Dragomir Denisa

Profesor: Codăia Crina

Profesor: Ene Ioana

Profesor: Ilie Milica

Profesor: Săseanu Mirela Daniela

Elev: Epuran-Sterp Mihai

Eleva: Rotaru Anca Cristina

Eleva: Colța Iulia-Elena

Elev: Mesaros Sorin

Eleva: Raduca Bianca Catalina

Eleva: Deleanu Maria Alexandra

Eleva: Camen Alexandra Gabriela

Eleva: Chiriac Adriana Mihaela

Eleva: Dinulescu Elena

Eleva: Boagiu Maria Loredana

Eleva: Andrei Denisa Gabriela

Eleva: Oancea Irina Ionela

Eleva: Cazan Mirela Vali

Eleva Podarita Octavia

Eleva: Josceanu Alexandra Raluca

Elev: Colța Andrei Ovidiu

Eleva: Anca Cojocaru

Elev: Falcol Robert George

Muguri (Craiova) = ISSN 2247 – 5656

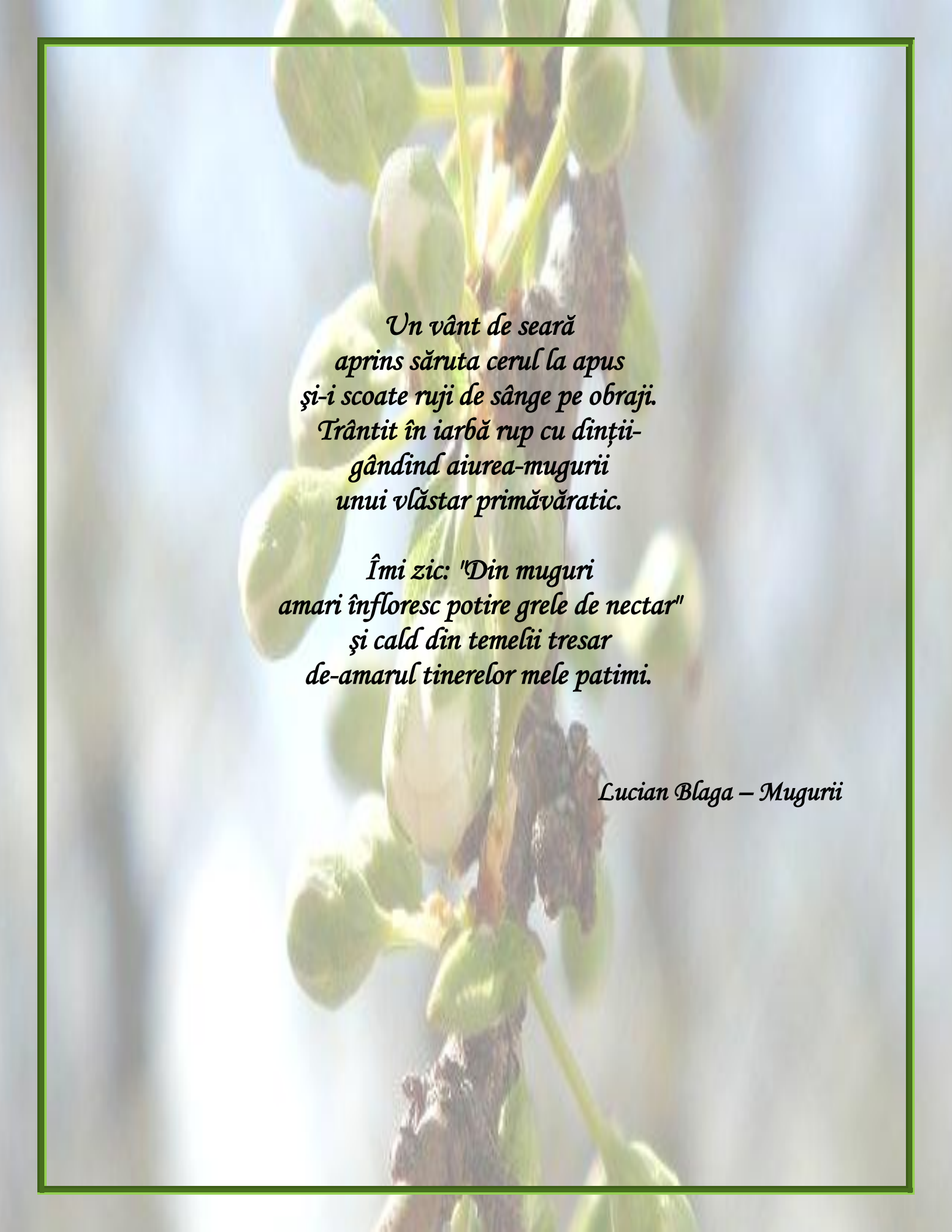
ISSN-L = 2247 – 5656

Revista Grupului Școlar Transporturi Auto Craiova

Adresa: Str. Nicolae Romanescu nr. 99, Craiova, Romania

Tel: 0251/427636, Fax: 0251/428643

e-mail: autocv2004@yahoo.com; autocv2004@gmail.com

*Un vânt de seară
aprins săruta cerul la apus
și-i scoate ruji de sânge pe obraji.
Trântit în iarbă rup cu dinții-
gândind aiurea-mugurii
unui vlăstar primăvărat.*

*Îmi zic: "Din muguri
amari înfloresc potire grele de nectar"
și cald din temelii tresar
de-amarul tinerelor mele patimi.*

Lucian Blaga – Mugurii

CUPRINS

1.	Așa înflorim noi în fiecare an	pag.	5
2.	Credem sau nu în El	pag.	8
3.	Furtuna surpriză	pag.	10
4.	Winter	pag.	10
5.	The storm	pag.	11
6.	Turning eighteen – a great time for any adolescent	pag.	11
7.	Când primăvara are gust de sărbătoare, iar luna martie ne face cu ochiul!	pag.	12
8.	Un univers numit “Mama”	pag.	13
9.	Un vers, un gând în mers	Ca Eminescu	pag. 13
		O poveste	pag. 14
		Copilărie	pag. 14
		Mihai Eminescu	pag. 14
		Iarna	pag. 15
		Speranțe deșarte	pag. 15
		Îngerii (Rău versus Bine)	pag. 16
		Judecata	pag. 16
		Singurătatea	pag. 16
		Îngerul nopții	pag. 17
		Un înger	pag. 17
		Maica Domnului	pag. 18
		Îngerașul	pag. 18
10.	Viitorul	pag.	19
11.	Ziua de mâine	pag.	19
12.	Vom fi altfel de tineri!	pag.	20
13.	Un viitor sălbatic	pag.	23
14.	The walk	pag.	23
15.	You never know what tomorrow brings	pag.	27
16.	Să ne distrăm învățând	pag.	28
17.	Numele de copii și numerologia	pag.	30
18.	Curcubeul	pag.	31
19.	Raza verde	pag.	32
20.	Egalități magice	pag.	33
21.	Implicațiile poluării aerului	pag.	34
22.	Conflictele dintre profesori și elevi	pag.	36
23.	Glume	pag.	38

Ministerul Educației, Cercetării și Inovării
Palatul Copiilor Bistrița

Inspectoratul Școlar al Județului
Bistrița-Năsăud

Diplomă

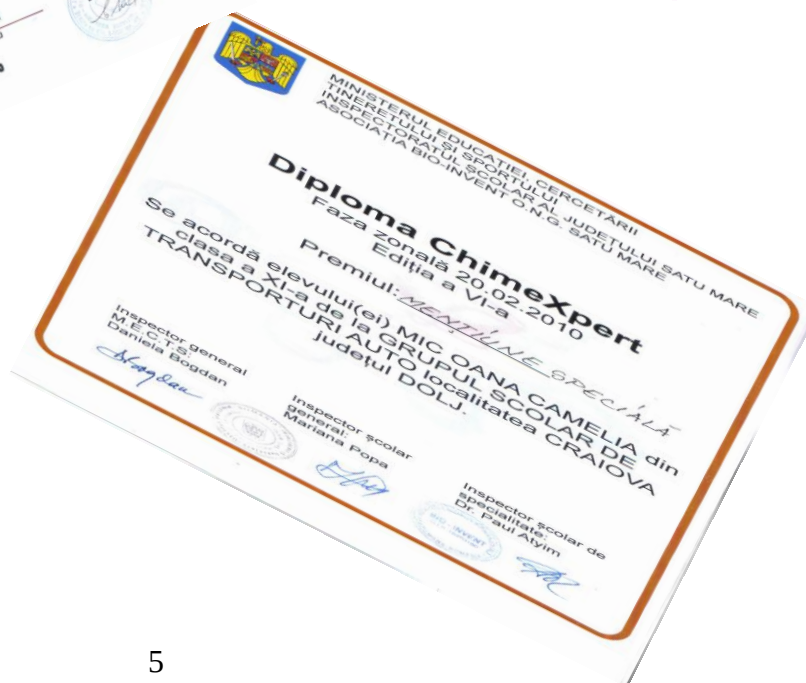
Se acordă locul III la secțiunea BIOLOGIE - LICEU
elevilor MAI. ȘCOLAR ALICEANDE de la ȘC. ȘC. TRANSILVANIA
CATEG. la ediția a VIII-a, a Concursului Național de Ecologie
„**VIDIU BOJOR**”

Președinte,
Farm. Dr. Ovidiu Bojor

Inspector școlar general,
Prof. Stela Todea

Prof. Ștefan Suteu

NĂSĂUD, Județ. BISTRIȚA-NĂSĂUD, 11-14 septembrie 2009

MIC Claudia Alexandra

- **LOCUL I** faza zonală a concursului internațional “CHIMEXPERT”- participare la etapa internațională - aprilie 2010
- **PREMIUL I** - faza județeană a concursului internațional “CHIMEXPERT”
- **PREMIUL III** – Concursul Național de Ecologie “Ovidiu Bujor”

MIC Oana Camelia

- **PREMIUL I** – faza județeană a concursului internațional “CHIMEXPERT”
- **PREMIUL III** - Concursul Național de Ecologie “Ovidiu Bujor”
- **MENȚIUNE SPECIALĂ** - faza zonală a concursului internațional “CHIMEXPERT”
- **MENȚIUNE** - faza județeană a concursului „Experimente simple realizate de elevi”

NIȚĂ Petrișor

- **PREMIUL I** – Olimpiada Județeană de Gimnastică - sărituri
- **PREMIUL I** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sol

RĂDUCA Bianca

- **PREMIUL II** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sol
- **PREMIUL II** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sărituri

RĂDUCA Cristi

- **PREMIUL II** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sărituri
- **PREMIUL III** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sol

BADEA Iuliana

- **PREMIUL II** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sol
- **PREMIUL II** - Olimpiada Județeană de Gimnastică - sărituri
- **MENȚIUNE SPECIALĂ** - faza județeană a concursului „Experimente simple realizate de elevi”

Echipa de Fotbal Gr. Șc.Transp. Auto - LOCUL II - Cupa Liceelor 2010

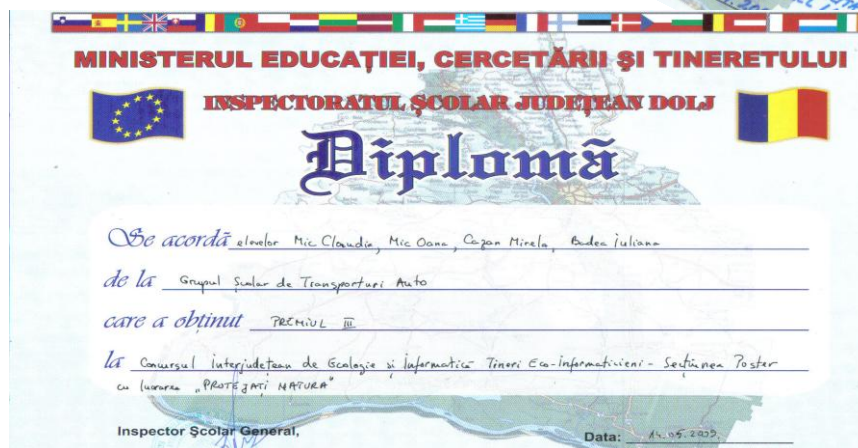
PĂCEANA Marin - **PREMIUL III** - Olimpiada Județeană – specializarea tehnician operator tehnică de calcul

CAZAN Mirela Vali - **MENȚIUNE SPECIALĂ** - faza județeană a concursului „Experimente simple realizate de elevi”

TRANDAFIR Mădălin – **MENȚIUNE** - Olimpiada Județeană – specializarea tehnician operator tehnică de calcul

MUGURI

ARPI DE SUFLET
ÎN GÂNDURILE
NOASTRE

CREDEM SAU NU ÎN EL?

Nu voi pune la îndoială existența lui Dumnezeu, fiindcă dacă n-ar fi existat nu am fi sărbătorit Învierea Mântuitorului, dar rămâne o întrebare neelucidată: Cine-L poate găsi și unde?

De ce cred cu tărie în existența unei ființe superioare, care veghează întreaga omenire, care a făurit omul și pământul și care nu a uitat că omul este incapabil să își conducă viața, fără a depinde de cineva și au hotărât să-i spună Dumnezeu - creștinii și Alah - musulmanii?

Cine este Dumnezeu s-au întrebat oamenii de-a lungul timpului și mulți au crezut că au găsit răspunsul; eu nu voi pretinde asta, ci doar voi avea grijă să trec prin filtrul gândirii afirmațiile predecesorilor mei.

Dumnezeu este Tatăl care, deși nu a îmbrăcat forma unui om, a creat omul după chipul și asemănarea Sa, Dumnezeu este fiul care, deși S-a născut, a crescut, a trăit printre oameni, niciodată nu a păcătuit precum omul,

Dumnezeu este Sfântul Duh care este prezent mereu dar, fără a-i cunoaște o formă, Dumnezeu este totul, este oriunde pentru oricine.

De ce se plâng oamenii că Dumnezeu nu este alături de ei în

momentele dificile, m-am întrebat de multe ori, iar răspunsul l-am primit de curând de la o față bisericească, care mi-a împărtășit o pildă, care mi-a îndrumat pași spre răspunsul întrebării ce m-a chinuit nopți întregi. Acel preot mi-a spus această povestioară pe care acum o împărtășesc tuturor: „Un copil s-a trezit într-o dimineață și pe marginea patului său era un îngerăș. S-a îmbrăcat copilul pentru școală, se pregătea să plece, dar îngerășul nu se ridica. Copilul, mirat, l-a întrebat de ce stă și nu se ridică să îl însoțească la școală, la care Îngerășul i-a răspuns că dacă va fi chemat de copil îl va urma. Ajungând la școală s-a așezat în bancă copilul, dar Îngerășul stătea la intrarea în clasă, la care copilul l-a întrebat de ce nu se așează în bancă, Îngerășul răspunzându-i că nu a fost chemat să o facă.“ La fel și Dumnezeu este prezent mereu în viața noastră, dar dacă noi nu îl chemăm să ne ajute, de multe ori nu știe că trebuie să o facă, fiindcă oameni suntem

toți și pe toți trebuie să ne ajute, dar cei ce îl roagă să le ofere ajutorul au prioritate.

De ce nu cred persoanele în existența lui Dumnezeu?

Cei mai mulți invocă motivul că nimeni nu L-a văzut sau că au avut un necaz și nu au simțit sprijinul lui Dumnezeu.

De ce nu cred oamenii că există ceva după moarte și că acolo te vei întâlni cu Dumnezeu ?- Fiindcă în opinia tuturor, nimeni nu s-a întors să spună dacă e bine sau rău, sau dacă există ceva, deși sunt persoane care susțin

cu vehemență existența unei alte vieți după moartea terestră, dar pentru acest lucru este necesară credință în Dumnezeu.

Personal cred în existența unei ființe superioare omenirii, cred în Dumnezeu, cred că influența Lui oportună poate fi esențială în viața unui om, dar totul depinde de credința pe care o împărtășești în Dumnezeu.

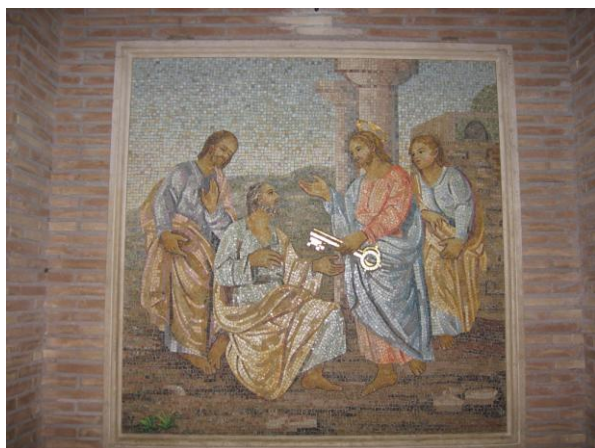
Este important și util să crezi în Dumnezeu, fiindcă sunt clipe când te simți singur și pe Dumnezeu te poți baza în orice moment, fiindcă este singurul prieten pe care nu îl interesează dacă mai ai bani în buzunare sau dacă îți mai funcționează mașina; este necesar să îi ceri ajutorul și îl vei primi.

Iubesc tot ce ține de Dumnezeu, iubesc sărbătoare Nașterii lui Iisus Hristos, iubesc sărbătoarea Învierii Mântuitorului.

De ce ne permitem luxul să ignorăm puterea Dumnezeiască și să credem că putem fi mai presus de forțele cerești. De ce?

Credem că suntem capabili să ne trăim viața fără să depindem de nimeni și totuși la cea mai mică problemă îi implorăm ajutorul. Dar de ce numai în acele momente și nu orice moment să acceptăm și să respectăm pe Dumnezeu ?

De ce credem că suntem în măsură să îl criticăm pe Dumnezeu, să îi criticăm pe cei ce cred în El?

Să reflectăm o clipă asupra ce înseamnă Dumnezeu: este Cel ce a creat lumea și a lăsat duminica zi de odihnă, este cel care înmugurește pomii primăvara, încolțește iarba, îndeamnă soarele să răsara în fiecare dimineață, a lăsat mama să nască pruncul care îți luminează sufletul cu zâmbetul său, a lăsat părinții să poarte de grijă la copii toată viața, să vegheze asupra liniștii vieții lor și asupra viitorului.

I-am mulțumit Celui de sus că m-a lăsat să mă nasc, i-am mulțumit lui Dumnezeu că am mâini, picioare, ochi și că sunt sănătoasă, îi mulțumesc că am lângă mine pe mami și pe tati, pe Claudia, surioara mea, că am o familie care s-a bucurat că odata cu nașterea mea s-a reîntregit familia, îi mulțumesc că mă trezesc în fiecare dimineață, îi mulțumesc că merg la școală și sunt capabilă să realizez o mulțime de lucruri prin forțe proprii, îi mulțumesc că pot să am încredere în mine și în ceilalți și că pot trece peste orice dezamăgire cu sprijinul Celui de sus.

Eu am nevoie cu ardoare de o ființă pe care mă pot baza oricând și în acele momente când părinții mei sunt la serviciu, am nevoie de Dumnezeu când traversez strada și cred că oricine se poate baza pe El indiferent de religie, fiindcă Dumnezeu este unul și El stă la baza tuturor celor care se afla pe această lume.

Sunt nerăbdătoare să aflu răspunsul la o mulțime de întrebări legate de omenire și de Dumnezeu, dar în timp cu sprijinul lui Dumnezeu voi afla răspunsurile acestor întrebări.

Eleva Mic Oana Camelia

MUGURI

FURTUNA SURPRIZĂ

Era un început de toamnă aparent liniștit. Privind pe geam, minunatul covor multicolor mă fascinează complet. Dorind să văd mai de aproape mirificul peisaj în mișcare, deschid geamul și imediat o adiere plăcută îmi scutură părul.

Ridicându-mi ochii, un val negru de nori acopera cerul senin, sugrumându-l. Speriindu-mă, închid repede geamul.

O bubuitură sparge liniștea naturii.

Vântul începe să alerge, îmbinându-se cu stropi mari și reci de ploaie. Începe să se întunece treptat, acoperind tot văzduhul. Frunzele se risipeau unele în jos, altele purtate de nebunia furtunii și duse departe.

Parcă ascultam o melodie a furtunii: ticăitul stropilor de ploaie, bătaia vântului și curgerea rapidă a apei.

Când începusem să mă îngrijorez mai tare, furtuna, parcă citindu-mi gândurile, se retrage! Ieșind afară, aerul curat îmi revigorează mintea și trupul.

Mă bucur că furtuna a trecut și că mă pot bucura în continuare de frumusețea naturii tomnatice.

Eleva Podarită Octavia

WINTER

Winter is here!

White snowflakes have covered the earth like a blanket. The city is dressed in clothes of celebration. Coloured light-bulbs give life to a city crowded with people who are preparing for the Holy Christmas Night. Children are waiting eagerly for Santa Claus to bring them the gifts of their dreams.

Everything is a joy!

Eleva Josceanu Alexandra Raluca

THE STORM

The day began with a beautiful sunrise. I was on my summer holiday so my friend and I decided to go for a walk in the park. Hardly had we arrived there when the wind started to blow and the sky turned black with angry clouds.

We got back home quickly and a terrible storm began. Lightning struck twice near our house. We heard the sound of thunder and we smelt the lightning in the air. The first flash hit a tree from our garden. The tree didn't burn, but the lightning 'killed' it.

The second flash hit our roof and, this time, the fire started immediately. We were terrified! Our neighbours called the firemen. They came at once and put out the fire. We were lucky the firemen came so quickly and managed to save our house.

My friend was very scared but in the end she calmed down.

We will never forget this storm and we thank God that we are alive!

Eleva Oancea Irina Ionela

TURNING EIGHTEEN – A GREAT TIME FOR ANY ADOLESCENT

Eighteen it's a very important age, when every teenager crosses a 'border' in his/her life: they become, for the first time maybe, responsible for their actions. But turning eighteen is also a great time because they are allowed to do much more than before.

As far as I'm concerned, eighteen is the age when I shall feel completely free. Once I turn eighteen, rules will come down; however, one must be aware that responsibilities are waiting just around the corner. Nowadays, one of the things that teenagers are extremely happy about is that they can take their driving licence even though not all of them own a car.

It's the age when you can get drunk legally (that's a joke, of course), when you have more freedom to do what you want to do, when your parents don't ask anymore where you go and what time you come back home.

However, the responsibility is ours for everything we do: when we make a mistake, even a small one, we must pay for it.

Sometimes, a wish I could be a child again to be pampered and spoilt by everybody. As a child, I would do everything I wanted and even if I made a mistake, people would say: 'She is just a baby!'

When you are eighteen, you think that you are the master of the world, that you can change this world together with your friends, but the time passes and you realise it isn't quite so.

However, it's the age when hopes and dreams guide you and when, with a little bit of luck, you can make these dreams come true.

Eleva Cazan Mirela Vali

CÂND PRIMĂVARA ARE GUST DE SĂRBĂTOARE, IAR LUNA MARTIE NE FACE CU OCHIUL!

Motto: „A iubi e primăvara, a cunoaște înseamnă iarna” (Lucian Blaga).

Cherchez la femme!

A venit primăvara, deși orice meteorolog cu cap îmi va indica acru ca iarna încă tropaie vehement pe tărmurile trupurilor noastre, care se debarasează încet, încet de cruntele veșminte.

Este perioada în care trebuie să ne deschidem sufletul înghetat de ținuturile iernii și să ne aplecăm mai mult către aproapele nostru, către partea fragilă din noi, către ceea ce ne însuflețește și nu arătăm oricând, oricui, dar mai ales femeii, în fața căreia tindem să fim mereu cei mai tari, cei mai duri, cei mai siguri pe noi, cei mai supuși eșecului, cei mai puțin romantici, că deh, suntem sexul puternic, deci căpos! E luna în care trebuie să vă deschideți în fața mamei, iubitei, amicei, oricărei persoane adorabil de cicălitoare la genul feminin, ființa care ne completează atât de frumos existența. Este perioada, prin excelență, dedicată sexului frumos, căruia îi atârnam într-un fir de mărțișor toate gândurile noastre frumoase și le presărăm cu o floare.

Mi-aș fi dorit ca goana după viață să nu-mi fi știrbit din timpul pe care aș fi vrut să îl petrec mai mult cu niște ochi buni și blânzi, care m-au tot așteptat cuminiți. Timpul nu a mai avut răbdare, iar acum sărut niște poze. Dacă mai aveți bunici, prețuiți-i la adevarata lor valoare, sărutați-le mâna și întindeți-le o floare, un fluturaș roșu cu alb și un vesel „La mulți ani”.

Este perioada în care trebuie să fim coplesiiți de frumusețea surâsului naturii, devastată de o infinită dorință lăuntrică de a iubi orice cu privirea, cu sufletul și cu marea, fie ei oameni, glasuri, idei, frizuri rebele, să dăruim, un gând, un cuvânt, un zâmbet încondeiat într-o floare legată cu un șnur de zâmbete. Dăruiește tot ceea ce dorești să primești! Dăruiește un zâmbet, o strângere de mână, o floare smulsă din gard, un „mulțumesc”.

Aș vrea să strâng în pumn toate senzațiile frumoase pe care le voi avea luna aceasta alături de persoanele cu care voi intra în contact și să le împart tuturor, să intre și în pielea altora aidoma stropilor de rouă ce mângâie o buburuza într-o dimineață răcoroasă. Și să explic de ce soarele mă săruta în fiecare secundă în care îi zâmbesc, cerul se reflectă în sufletul meu iar buzele îmi șoptesc că viața merită să fie aidoma unei clepsidre în care visele, sufletul, lacrimile de fericire și iubire și tristețe se îngemanează, se dezmiardă și încununează întreaga ființă cu o aură de eterna tinerețe fără bătrânețe și viața față de moarte. A face cuiva o bucurie, a dăruia o floare și o vorbă bună, înseamnă a dăruia o parte din tine. Dăruiește, eroul poți fi chiar tu! La mulți ani, fără nici un motiv!

Prof. Codăia Crina

MUGURI

UN UNIVERS NUMIT “MAMA”

“Mama” este primul cuvânt rostit în viață. Este ființa cea mai apropiată. Mi-a dat viața, m-a păzit, mi-a vegheat somnul, m-am învățat să râd, să vorbesc. Este ca o zâna bună care te învăluie cu toata dragostea, cu tot zâmbetul și cu toata căldura ei. Mi-e drag chipul ei blând, privirile ei pline de duioșie, ochii luminoși și scânteietori, fruntea de zăpadă, vocea caldă, glasul cald..

Din ființa ei întotdeauna s-a desprins o liniște care mi-a dat curaj să mă apropiu și să intru în vorba cu ea.

De multe ori stau și mă gândesc la cât de mult trebuie să trudească o mamă, la câte nopți nedormite trebuie să îndure și toate acestea numai pentru a le fi bine copiilor săi.

Într-un cuvânt, mama întruchipează dragostea nemărginită. Ea știe să fie alături de tine ori de câte ori ai nevoie.

Mama rămâne pentru mine un exemplu de viață și cea mai dragă ființă din lume, iar dacă ar fi să îmi exprim toata dragostea ce i-o port, “Luceafărul” lui Eminescu ar fi prea scurt.

Eleva Andrei Denisa Gabriela

UN VERS, UN
GÂND ÎN MERS

CA EMINESCU

Stau sub crengi și mor și mor
Ca Eminescu de-al Veronicăi dor.
Vreau să-mi văd iubita-n vis,
Dragostea-n stea mi-am închis.
Timpul trece, luna apune,
Greierii încep să sune;
Eminescu-mi suflă-n spate,
Îmi dau geniul stând în coate.
Am un suflet infinit
De iubire și de dor stropit.

Elev Colța Andrei Ovidiu

O POVESTE...

A fost odată ca niciodată
Un băiat cu ochii mari și pleată.
Și nu era ca în Luceafăr singur la părinți;
Avea vreo cațiva frați cu numele de sfinți.
Nu era așa cunoscut, însă știa c-o să se facă;
Cu propriile și cuvinte stropea o poezie seacă.
Trăia împreună cu familia în părintescul sat,
Într-un loc de lume uitat, micuț, îndepărtat.
Într-o seară neagră, târzie de primăvară,
S-a pierdut în crengile codrului lângă o apa clară.
Nemaiștiind ce să mai facă, s-a pus sub un copac;
Cu ochii ațintiți asupra cerului, și-a pus dreapta sub cap,
Și cu mintea rătăcită a lăsat pleoapa să cadă,
Mergând în lumea viselor pe Veronica să o vadă.

Elev Colța Andrei Ovidiu

COPILĂRIA

Copilăria e frumoasă
Cu multă iubire-n casă,
Să-ți aduci aminte
Că a fost magie
Într-o așa copilărie!

MIHAI EMINESCU

Eminescu, ce poet!
Era și un mare talent,
Compunea ziua și seara
Poezii de toată fală.

Vreau să știți că nu-l uităm,
Noi cu stimă-l respectăm
Și întotdeauna o să fie
Chiar o mare BUCURIE!

Eleva Podarită Octavia

IARNA

Într-o zi cu fulgi o mie
Ascultam colinde;
Iarna se așterne-n vie
Moșul așteptând.

Apare într-un ceas târziu
Bătrân și adus de spate,
Dar și foarte grijuliu
Și în sac având de toate.

Copiii se bucură îndată și sar
Pe moșul bătrân și voinic,
Cerându-i cadouri, cerându-i de toate
Acum că tot a sosit!

Eleva Podarită Octavia

SPERANTE DESĂRTE

Încet, încet fulgii de nea
Cu greu acoperă pământul.
Iarna, toamnei locul ia,
Spunându-și, în sfârșit, cuvântul.

Peste tot e voie bună,
Mici și mari se înveselesc,
Zăpadă de-ar fi mai mult de o lună,
Nimic mai mult nu își doresc.

Un singur om e amărât;
În alba mare de zăpadă,
Nu vrea să scoată un cuvânt,
Ci vrea de lume să se piardă.

A trecut o lună foarte grea,
Timp în care ei nu s-au văzut.
De când s-a despărțit de ea
Doar amintirea ei l-a încălzit.

Și rând pe rând în zilele acestea
Plăcute amintiri îi vin în gând.
În sinea lui își dăpână povestea
Iubirii sale suspinând.

Dar nu-i nimic, mai e puțin
Până ce o să vină înapoi;
În sufletul său plin de chin
Altul va fi în semestrul II.

Eleva Andrei Denisa Gabriela

ÎNGERII (RĂU VERSUS BINE)

Șarpele-și bagă capu' mereu în viața noastră
La fel ca și în prima situație nefastă.
Dar cum întotdeauna există binele,
Că doar unde-i mina e și cărbunele.
Cum întotdeauna exist-opusu', adică îngerii,
Că doar acolo unde-i capul sunt și creierii.
Orice om pe acest pământ are-un înger păzitor
Cum are fiecare carte un singur autor.
Îngerii te ajută să mergi pe-un drum mai bun,
Însa rău-ți spune să nu vezi nesafârșitul fum.
Îngerii fac legătura între noi și Dumnezeu
Însă noi alegem viața de sfânt sau derbedeu.

JUDECATA

Nu mai este mult până va veni
Acea mult cunoscută și temută zi,
Când vor coborî din cer îngerii toți
Și vor învia din groapă toți cei care-s morți.
Atunci, chiar vom vedea îngerii pe viu;
Ei și Dumnezeu sunt singurii ce ziua o știu.
Îngerii-s persoanele care mereu ne veghează,
Iar cei neajutorați la ei primii apelează.
Dumnezeu va coborî atunci pentru judecată
Și vom răspunde fiecare pentru orișice faptă.
Vom fi judecați pe rând, iar după-aceea separați
Atunci nu se va ține cont c-am fost sau suntem frați.

Elev Colța Andrei Ovidiu

SINGURATATEA

Poate-ntr-o noapte ți se face frig;
Palmele-ți îngheață și nu mai simți nimic.
Și atunci tu numai exiști?
Chiar te veghează trei îngeri triști,
Te zbați spre libertate, dar nu poți.
Încerci să scapi din lanțuri
Și cazi și nu te mai ridici,
Trupul ți se zbate... ochii ți ai închiși.

Dar atunci zărești, un colț deschis,
Dumnezeu coboară ca un înger...
Și rostește:
-Fapta rea făcută,
Eu ți-o voi ierta
Și-ți ofer acum un înger
ce te va ajuta.

Eleva Răduca Bianca Cătălina

ÎNGERUL NOPTII

Vii și mă mângâi
Pe obrazul fin și cald
Și-mi spui noapte bună,
Îngerul meu drag.

Și-mi dai darul de-a visa
Frumos în mintea mea.
În fiecare noapte
Veghezi asupra mea.

Aproape ești de mine
În fiecare zi,
De mic copil
Și până n-oi mai fi.

Eleva Deleanu Maria Alexandra

UN ÎNGER...

Demult, acum o vreme lungă,
Trăia un înger mititel,
Ce părea făcut din aur,
Și stătea într-un castel.

Era un poznaș îngeraș,
Care ochi căprui avea,
Părul blond frumos stătea,
Parcă era de catifea.

Creat de Dumnezeu Sfânt,
Era fricos și-o teamă avea ,
Acea de a tot umbla
În munți, podișuri și pe câmp.

Eleva Camen Alexandra Gabriela

MAICA DOMNULUI

Maica Domnului Iisus
Nu am cuvinte de-ajuns,
Nu am cum să-ți mulțumesc
Pentru viața ce-o trăiesc.

Maica Domnului cinstită,
De toata lumea iubită,
Tu ești tot ce am mai sfânt
Și iubesc pe acest pamant.

Seara mă rog la icoana ta
Și o rog pe a mea Mamă,
Să am spor și sănătate
Și de rău să nu am parte.

Eleva Chiriac Adriana Mihaela

ÎNGERASUL

Îngeraș drag din icoană
Tu ești fără de prihană;
Ai mereu grijă de mine
Și mă faci să mă simt bine.

Pe tine te-a dat Dumnezeu
Să fii numai al meu.
Tu ești îngerășul meu
Și nu te las ca să pleci din sufletul meu.

Îngeraș, îngerășul meu,
Vreau să ajung la Dumnezeu,
Iar de mă vei ajuta
Eu mult mă voi bucura.

Eleva Dinulescu Elena

Îngeraș din cer picat
Eu pe tine te-am visat.
Noaptea-n vis mă alintai
Și frumos îmi tot vorbeai.

Ție vreau să-ți povestesc
Tot ce vreau și ce gândesc,
Să m-ajuti, să mă păzești,
Spre ce-i bine să mă-ndrești.

Îngerașule cel Sfânt,
Eu nu vreau ca să tot plang.
Vreau să am și bucurii
Și tot ce îmi pot dorii.

Eleva Boagiu Maria Loredana

MUGURI

GÂNDURI
SERIOASE

VIITORUL

Nu o să descriu viitorul în roz și cu multe câmpii pline de floricele, dar nici cu planeta noastră invadată de creaturi verzi, cu două capete și patru brațe.

Cred că viitorul este influențat de prezent, de faptele pe care noi hotărâm să le facem și, deși cred cu tărie în existența lui Dumnezeu, nu cred că omul are viitorul scris de către o ființă divină încă dinaintea nașterii lui, ci cred că Dumnezeu se ghidează după faptele și gândurile noastre din fiecare zi, și că viitorul nu este scris într-o zi, ci pe parcursul vieții.

Nu știu cum voi fi peste o lună, cinci ani sau 20 de ani, deci nu îmi cunosc viitorul și nici nu cred că aș dori de acum să aflu cum voi arată, ce voi face, de cine voi fi înconjurată la 50 de ani, cred că frumusețea vieții se găsește în bucuria de a descoperi viitorul și implicit ziua de mâine.

Viitorul meu, indiferent de moment, cred că va fi unul în care voi fi înconjurat de cei dragi, în care voi face ceea ce îmi place și voi fi sigur fericită (Știu că există Dreptul la fericire, deși cred că fericirea are o semnificație unică pentru fiecare persoană, eu vreau să mă bucur de semnificația pe care i-am dat-o eu.)

Totodată viitorul meu este în strânsă legătura cu al societății în care trăiesc, care este afișat în nuanțe de gri și negru, ținând cont de prezentul în care trăim, prezentul în care găsim “prețuri de criză”, “prăjitură de criză”, iar la fiecare colț de stradă auzim obositoarea și repetata fraza “e criză. Nu am de unde să-ți dau. E criza, nu înțelegi?”

Sper că prezentul să își depășească condiția mizerabilă, în care se află, să poată să își depășească neajunsurile, pentru a avea un viitor “în roz și fabrici pline de locuri de muncă” și să dispară “creaturile extraterestre din politică”, care distrug prezentul și posibilitatea de a avea un viitor.

Eleva Mic Oana Camelia

ZIUA DE MÂINE

Ziua de mâine este un obiect greu de atins deoarece nimeni nu va ști ce se va întâmpla mâine; cu toate acestea ne putem imagina cum ar putea fi (eu văd ziua de mâine frumoasă și plină de bucurii și împliniri). Oamenii îi văd mai buni, mai bogați și fără lipsuri.

Oricum lumea evoluează în timp și poate la un moment dat vom ajunge să zburăm cu mașinile.

Mulți oameni încearcă să vadă ziua de mâine și încearcă să vadă viitorul ca să afle ce va urma, dar de fapt e doar o ipoteză deoarece este grav să îți dai seama ce va fi mâine.

Se spune că va veni sfârșitul lumii, dar e oare adevărat?

Eu cred că acest lucru influențează în mod negativ lumea deoarece mulți nu vor mai dori să facă nimic, zicând că oricum va veni sfârșitul în curând. Pentru ce să facem ceva dacă vine sfârșitul?

În ceea ce mă privește, visez la un viitor strălucit, în care să mă bucur pas cu pas de realizările proprii.

Dar să vorbim mai puțin despre mine și să vorbim mai mult despre ziua de mâine, în ceea ce privește viitorul Planetei, al oamenilor.

Eu cred că viitorul planetei ține de noi oamenii. Dacă noi știm să păstrăm, să îngrijim și să protejăm planeta, vom avea o zi de mâine așa cum ne dorim, iar eu îmi doresc ca ziua de mâine să fie curată, plină de bucurii etc.

Cam atât despre ziua de mâine, pentru că eu pot doar să mi-o imaginez.

Dar cine știe cum va fi ziua de mâine?

Eleva Rotaru Anca Cristina

VOM FI ALTFEL DE TINERI!

Să fim noi altfel!

Suntem cu toții obișnuiți să trăim într-o lume care depinde întotdeauna de ALTCINEVA. Sau de ALTCEVA. Și toată lumea are idei, toată lumea știe că vrea ceva de la viață... dar nimeni nu face nimic. Toți ne lăsăm conduși mai mult sau mai puțin. Ne este frică să luăm atitudine. Oare de ce?! Ce-ar fi să ne hotărâm într-o zi (și de ce într-o zi și nu chiar azi?) să trăim pentru noi... să facem și pentru noi ceva. Chiar și un lucru aparent neînsemnat... dar care să fie important pentru sufletul nostru. Eu cred că și asta, printre altele, înseamnă spiritul „Adolescentul”. Noi suntem cei care putem schimba ceva. Noi suntem la vârstă la care ÎNCĂ mai avem curajul să ne exprimăm. Noi putem fi altfel. Noi putem reprezenta ceva. Mulți văd tinerețea, dragostea, frumusețea vieții prin ochii noștri. Atunci să fim noi mesagerii acestor idealuri. Trebuie să avem curajul necesar. Trebuie să fim noi înșine și atât. Haideți să fim așa cum vârsta noastră ne îmbie să fim: nebuni, dacă vreți... romantici, ambițioși sau melancolici. Puși pe șotii și, în același timp, sufletul societății în care trăim. Viața este minunată. Trebuie doar să vezi lucrurile bune din ea. Unii și-ar dori să mai fie ca noi... haideți să profităm.

În acest eseu aș vrea să discut mai multe idei foarte importante pentru mine și pentru adolescentul din ziua de azi.

Una din prioritățile prezentului ar trebui să fie situația tineretului și măsurile ce se impun pentru rezolvarea problemelor tineretului. O națiune nu se poate ocupa de viitorul ei fără să își educe tineretul, care de fapt reprezintă viitorul. Pentru a prezenta tineretul în prezent este necesar să-i definim patrimoniul spiritual și material care îl formează. Din perspectiva materială, tineretul are sângele, limba și condiția socială, iar spiritual are moralitatea, credința și cultura. Analiza tuturor acestor caracteristici duce la "un portret" al tineretului. Constatând că acest portret are

nevoie de retușări, trebuie găsit un artist care să i le facă pentru a apropia acest portret de frumos, căci de ideal ar fi prea mult. Totuși un mare artist ar putea să-l facă ideal. Partea materială a tineretului este o temelie importantă pentru viața sa spirituală. Tineretul de o anumită naționalitate ar trebui să aibă sângele străbunilor neamului în vinele sale. Oare astăzi se mai întâmplă așa? Priviți la televizor imagini din țările Europei și din Statele Unite, cele mai reprezentative modele în lume. SUA a ajuns un amestec

de sânge care a dus la o hibridizare a tineretului și pe viitor a întregii societăți americane. Acest amestec nefericit de sânge a alterat o componentă materială a tineretului din această țară. Aici "modele" ale tineretului au ajuns indivizi de preferință cu mai multe origini, de tipul africano-anglo-asiatic sau alte amestecuri forțate și nenaturale. La fel și cu țările "dezvoltate" din Europa. Ce cultură se poate naște dintr-un sânge hibrid, fără o identitate bine determinată? O tendința de amestec îi este impusă și României, unde se promovează manelele și relațiile cu negri, arabi și alți străini prin mass-media. Din nou sunt nevoită să întreb cum se va mai încadra acest tineret pe linia unui neam, aici a neamului românesc, când mulți tineri preferă relațiile cu străini decât cu alți români?

Condiția socială pare să îi intereseze pe mulți tineri. Multe fete își caută un partener cu bani, care să le asigure un viitor fără ca ele să fie nevoite să lucreze. Dacă tot mai mulți tineri preferă să își asigure un viitor prin orice altceva dar nu muncă, țara în care aceștia trăiesc va avea numai de suferit pe viitor și în această suferință generală vor intra și tinerii "nevinovați", care au încercat să-și construiască o condiție socială cu greu. Dacă cei ce aleg să nu lucreze au tot dreptul să o facă, ei nu au nici un drept să le îngreuneze șansele celorlalți. Mai există și grupuri mari de tineri care refuză aspecte ale civilizației precum casa, familia, curățenia și alte aspecte obligatorii pentru omenire. Aceștia nu pot face decât rău societății și sunt un gunoi în plus printre mormanele deja existente.

Toate aceste aspecte ale părții materiale a tineretului interacționează cu componenta sa spirituală. Este clar că moralitatea este influențată de condiția socială și de concepția tinerilor despre lumea materială. Se poate ușor constata că în rândul tot mai multor tineri moralitatea este la un nivel foarte scăzut. La această situație s-a ajuns datorită mass-mediei, filmelor și datorită stării sociale a multor tineri: unii obișnuiți cu banii înca de mici, alții săraci, dar dornici să iasă din această stare prin orice mijloace. Doar urmărind emisiunile pentru tineret și citind revistele dedicate tot lor, ajungem la o concluzie foarte tristă. Vorbele sunt de prisos când avem cu toții posibilitatea să ne documentăm în fiecare zi datorita mass-mediei.

Tinerii din ziua de azi au preocupări din ce în ce mai variate. Unii dintre ei practică un sport: fotbal, tenis, atletism. Unii tineri sunt preocupați cu cititul, cu excursiile sau pur și simplu ascultă muzică. Preocupările variază de la individ la individ în funcție de domeniul de interes. Cele mai mari hobby-uri ale adolescentului român, după părerea mea, sunt fotbalul și muzica. Cei mai mulți tineri au ca modele în viață fotbaliști sau oameni din lumea muzicii. Ce e tragic însă e că tânărul din ziua de azi nu mai citește așa mult, preferând să vadă un film, să asculte muzică sau să stea degeaba. Desigur uitatul la filme sau ascultatul muzicii nu sunt niște lucruri rele, ele chiar ajutând tânărul să se relaxeze, însă adolescentul preferă mai mult televizorul decât cartea de multe ori... acest

lucru este în dezavantajul lui.

Din păcate, adolescenții mai au și "pasiuni" negative pentru ei, cum ar fi fumatul și băutura. Tinerii din ziua de azi încep încă de la vârste fragede să consume alcool și să fumeze, ceea ce este un lucru îngrijorător. Mai rău este că tot mai mulți tineri se droghează de mici. În școli, și nu numai, există o campanie de informare a tinerilor asupra riscurilor care le provoacă consumul alcoolului, țigărilor și drogurilor, însă este prea puțin pentru a face față acestui flagel!

Mulți tineri, după ce termină facultatea, își doresc o carieră în alte țări. De ce? În primul rând pentru bani, salariile în alte țări fiind mult mai mari decât cele din România. De mici copiii sunt învățați de către părinți ca să învețe cât mai mult pentru a avea un serviciu bun și un salariu bun, însă tânărul din ziua de azi vrea mai mult și mai mult, iar din păcate statul român nu îi poate oferi acest lucru, iar mulții tineri destepti pleacă din țară pentru a duce un trai mai bun în altă țară. Acest lucru este în dezavantajul tuturor pentru că plecarea acestor tineri costă anual zeci de milioane de dolari.

Aș vrea să închei cu o mică concluzie: Adolescentul din zilele noastre este mult diferit față de adolescentul de acum 30 de ani. Întotdeauna vor exista păreri pro și contra, dar cu toții știm că ei, tinerii, sunt viitorul României și toți speră ca măcar ei să ducă un trai mai bun într-o Românie mai bună! Știu că în acest referat nu am reușit să comentez și să explic toate problemele adolescenților sau toate opiniile negative asupra lor, dar cred că sunt mult prea multe pentru a putea fi discutate pe câteva foi de hârtie!

Sper ca viitorul să fie mult mai bun pentru noi, tinerii României.

Eleva Colța Iulia-Elena

UN VIITOR SALBATIC

Dragi fete și băieți, vă voi vorbi despre cum va arată lumea noastră peste 200 de ani, mai exact în anul 2209 d.Hr.

Va fi o lume în care puțini vor fi credincioși și mulți vor vrea să facă mult rău, va fi o lume în care animalele vor fi cu mult diferite față de cele din prezent, peștii vor putea ieși din apă fără să își piardă viața, o lume

în care vor fi zgârie-nori și mașini care să poată să zboare deasupra lor, și care vor merge și prin apă.

În viitor, oamenii vor putea explora universul și celelalte planete, vor putea construi magazine de mărimea unui stadion pe celelalte planete, vor inventa teleportarea de pe o planetă pe alta, vor descoperi forme de viață și pe celelalte planete.

Savanții vor inventa rachete care vor zbura cu viteza luminii, holograme, precum și roboți care vor prelua treburile noastre, vor putea prelungi viața oamenilor cu organe artificiale.

Dar viitorul poate avea și o față ascunsă, tristă, ba chiar mortală. Vor fi războaie, foamete, boli care nu vor putea fi vindecate. Vor muri oameni nevinovați, care n-au nicio apărare; unii vor fi puși să se închine zeilor, iar cei care nu vor vrea, vor fi chinuiți până se vor închina sau chiar omorâți.

Deși clima de aici pare favorabilă vieții, ce facem cu poluarea, cu distrugerea pădurilor și a plantelor, cu exterminarea animalelor care ne ajută extrem de mult, cum ar fi broasca- deși unora le pare scârboasă, are un rol foarte important în lanțul trofic.

Agențiile militare din SUA vor dezvolta oameni fără personalitate sau identitate, de care nu le pasă nimănui dacă mor, care vor fi făcuți doar pentru a lupta.

Nu știu dacă cuvintele mele vă vor schimba, dar știu că vă vor pune pe gânduri.

Elev Mesaroș Sorin

THE WALK

A shy ray of sunlight slipped along the silver - like door handle. It shivered, gently purifying the cold metal. It stumbled on the shadow of a leaf and faded; it rose again and the little pieces of gold it poured seemed to weigh heavy on the grumpy door handle which, suddenly, moved; not because of the rays but because of the white hand that pushed it. A young woman came out the door. Her long black hair surprised the rays at first but, slowly, they found their way among the dark shades; dark like the woman's strange, lost eyes. Anna barely moved her feet.

The dark eyes pierced the morning light for a moment. Then she put one hand in her pocket while the other was hanging as if waiting anxiously to grasp something.

The corner of the street... Anne stopped and felt the air with her nostrils. She decided for the road that would take her to the centre of the town. But maybe 'decide' is too strong a word to describe the process taking place in her mind; for 'decide' implies a voluntary action, an agreement of one's thoughts combined with an act of will, which, in her case, cannot have happened since she felt her mind empty of all sense of judgement and her spirit void of any trace of will. Her body was the only thing she still felt alive: no matter how large the number of sensations that flooded her body again and again, continuously she was still painfully aware of each and every one of them.

The streets were almost empty. Here and there, silent workmen were collecting the garbage on the side of the pavement. Her footsteps sounded blunt on the solid concrete. A skinny dog appeared from nowhere and looked in her direction for a second; then it forced its bony structure through the branches of a small bush and vanished. She walked at a slow pace, never turning her head, never raising it, as if her chin had been glued to her chest. Her eyes were stuck on following the monotonous succession of her steps: left, right, left, right...

'Left or right?' asked Jane.

'I don't know. I don't care. I just want to get out of this town as quickly as possible or I'll go crazy. The unbearable heat and all these people... these abnoxious people; they are worse than the heat itself.'

'Full of love and understanding for the others, as always', sighed Jane with an ironic smile in the corner of her mouth. She took her eyes off the road for an instant and looked at Anna. But no other word came from the passenger's seat. Her eyes seemed to search inquisitively the trees and buildings outside the window, waiting... 'Well, then, if it's up to me, I say ... right!'

Vague and mixed sounds announced the turmoil that would flood the town in just a little while. The number of those who passed by Anna became gradually larger. She hardly perceived any of these signs. It was as if a huge glass ball separated her from the rest of the world. And inside of it the air was hot and thick, almost tangible; it pressed against her eyes and her forehead and caused her breath to find its way with difficulty out of the core of her being. No thoughts inside her mind, for there were no words to capture them. Just an empty space where anything and nothing can happen. She kept on walking, her eyes fixed on the tip of her shoes. Anna felt her being multiplied into thousands of pieces, empty, deserted spaces struck from time to time by the conscience of a heavy, persistent and unknown burden that she could not escape. Emptiness wrapped around this distinct feeling, hiding it, concealing it from the sharp attacks of reason.

She felt the heavy weight inside of her so powerful that she lost all will to fight it. She would rather watch it from outside – like a scene in a film – a huge block of ice sailing quietly on the blue surface of the water.

'Oh, these cold drinks are heaven on earth on such a weather!', said Jane, visibly enjoying her glass of juice filled with ice. *'And thid place is absolutely charming! It's a good thing you've spotted it!'*

'Yes. And right on time, since I was about to die of thirst', said Anna, gently savouring every drop of the drink before her. *'If only that awful man would stop staring at me!'*

'What awful man?', asked Jane, in surprise.

'The one in the corner. Dark hair, blue eyes... He's been watching us ever sine we walked in... And you know how I hate to be stared at.'

'I know. He seems rather nice if you ask me.'

'But I don't. I noticed him when we came in. And I've been strangely aware of his presence ever since. This is stupid and I blame it entirely on this bloody heat', said Anna in a low but bitter voice.

'Well, I don't know if it's the heat or simply my wild imagination (you know how I like to imagine all sorts of situations) but I think your guy is heading for our table.'

'Excuse me...', and Anna clung to his words and saw how she was carried away by them.

She could still hear very clearly the modulations of his voice inside her head; the sound of his voice still haunted her, blocking all the other sounds from being decoded by her mind. She saw people passing by, some of them preoccupied and in a hurry, others just walking engaged in an interesting conversation with their companion.

Anna finally reached the centre of the town. She stood, lost, for a while. What would she be doing in the centre? Her feet hurt but her mind still stayed numb. She looked for a bench and found one in a little English Park with lots of flowers and freshly cut green grass.

It was almost noon now. The sun was up in the sky sending all its heat and its burning light as straightforwardly as possible. Anna could not have found a spot in the shadow but she didn't even look for one. She sat on the first bench that she came across. The heated spears of the merciless sun struck her with unthinkable force but she made no attempt to resist them. On the contrary, she welcomed them, even summoned them, embraced them with all her being. Her clothes soon became heated pieces of fabric that tortured her skin. Anna didn't care for the sun or its effect on her. The huge weight inside her struck with a force a thousand times more powerful than that of the sun.

'Shall I call it love?', asked Anna, in a soft voice.

'Shall you call what love?', he answered right back.

'This feeling. The nervous trembling of my being when I am with you; the sweet moments of painful yearning when I am not with you; the way you make me rediscover myself; the way you make me feel about myself', she said in a tortured voice.

'I don't know', he said after a moment of silent meditation. 'Only you have the answer to this question.'

'But I don't, you see. I need you to tell me. I've grown to depend too much on you and I hate it.'

The long sunbath took Anna to a state next to unconsciousness. She forced her eyes to stop seeing round circles of fire and blearily raised herself from the bench. She felt her head heavy and, for a moment, forgot everything. But after a few moments of sweet oblivion, the painful reality stepped back in its shoes claiming its territory. Anna started walking again and reached the shadow of a building. She leaned against the wall and felt it with her palms. Painful spears moved inside of her now and, suddenly, she knew: she

missed him. She yearned for his presence and the need of him became so imperative that she felt lost; the sensation was so strong that she lost all control of her being: her body disappeared in the dark spaces of despair while her mind wandered through time back to the origins of all human feeling in search for wisdom and peace.

'I am too lost when I am with you', said Anna. I have come to know you and I see now that we cannot be together. We are just too different, and I just cannot... I long for you, I long for you even when I am with you; the feeling is so strong it scares me. I try to stay away but I cannot; you are like a voice in my mind, a soundless voice that annihilates my will, that makes me want to surrender, completely; and yet, should this moment come, I wonder... what will become of us afterwards? will you have anything beyond this to give... will I?'

'I would not tell you even if I did know the answer', he said, and his eyes grew dark. 'I wish you would stop questioning yourself on such matters, or you will lose the most important thing of all: to live.'

'I know. Don't you think I am well aware of that? It is just that I am not even sure of myself... I long for you to tell me that you want me, but when you do I wish you hadn't done it... Does it make any sense?'

The accute feeling of emptiness still lingered, but softened and bearable. Her steps carried Anna back to her house. The huge block of ice that she was hosting inside began to melt and tiny drops of water ran down her face. At first, she didn't seem to be aware of them, but soon she began to feel a slight change: the shy attempts of a feeling to take control over her spirit, a feeling that she would welcome for it meant freedom but also detest for it meant forgetting it all: relief.

The sun was now close to sunset. The mysterious twilight of the evening replaced the shiny star. She knew now that the burning flame was gone, the moments of almost unearthly

passion, the sweet, intentional surrender were all gone. And yet, she didn't cry for their loss. No, it must have been something deeper than that and equally terrifying, something that had stood in the back of her mind all the time; it was, she realized, something that frightened her but also made her share a bit of the human knowledge: the certainty that even the memory of these feelings would soon fade.

Anna reached the door of her house. She pushed the silver- like door handle and opened the door, stopped for a moment and then went inside. A shy ray of sunlight – that last one maybe - still clung to the door handle, stubborn but pointless in its effort. It struggled for a while but it was finally drawn into by the red circle on the horizon.

Prof. Ionescu Valentina

YOU NEVER KNOW WHAT TOMORROW BRINGS

The future represents the most mysterious part of our life, as we can never be sure of what is going to happen. We are all so eager to experience it, in such a degree that we even try to predict it. Instead of enjoying the present and living it to the fullest, people become more preoccupied with what may come next. If people would be more concerned about the events going on in the present, this will surely have benefic effects in the future, as well.

The first question that arises is what we can do in the present in order to be better prepared for the future.

Some people make too many plans and have great expectations, which seldom come true. Not reaching their purposes and expectations disappoints them and some people even give up their plans, while others become more and more ambitious.

We should accept the idea that we can't always control and predict things, as much as we want it.

On the other hand, where does the future begin? Where the present ends....right now, that is. The very moment this instant second has gone. In my opinion, the best thing to be done is simply focus on the present, and deal with each event at a time. Being prepared for some possible situations and gaining experience could become helpful, but to worry in advance is not a solution.

It is true that some future plans require long-term training, studying and development, like preparing for a future career implies a solid education in the field.

Future plans can be made in every domain of your lives, be it on personal or professional level. Personal plans may include developing various relationships. On professional level we can talk about education, such as attending courses, graduating schools, developing skills required for a future brilliant career. But how many of us get the chance to profess the job they thought they will, when they were children? Only few lucky ones, I dare to say.

This is another evidence of the fact that we can never know what the future brings, and here we can refer at long-term plans, such as the carrier, but at the most immediate events that can occur even tomorrow, as well.

Ironically, when we think about the future, we inevitably tend to rapport it to past events that occurred along our lives. They say history repeats itself and I think we rapport to it in order to find repetitive patterns in our attempt of predicting future events, or at least some consequence triggers.

Prof. Epure Andreea – Mădălina

SĂ NE DISTRĂM ÎNVĂȚÂND!

1. Linia unde ni se pare că se unește cerul cu pământul se numește linia.....
2. Orizont sau.....
3. punctul cardinal de unde răsare soarele.
4. sud sau.....
5. Miazănoapte sau.....
6. Punctele cardinale ne ajută să ne.....
7. Apus sau.....

		1																	
		2																	
		3																	
4																			
		5																	
		6																	
		7																	

Învățător Mincu Elena

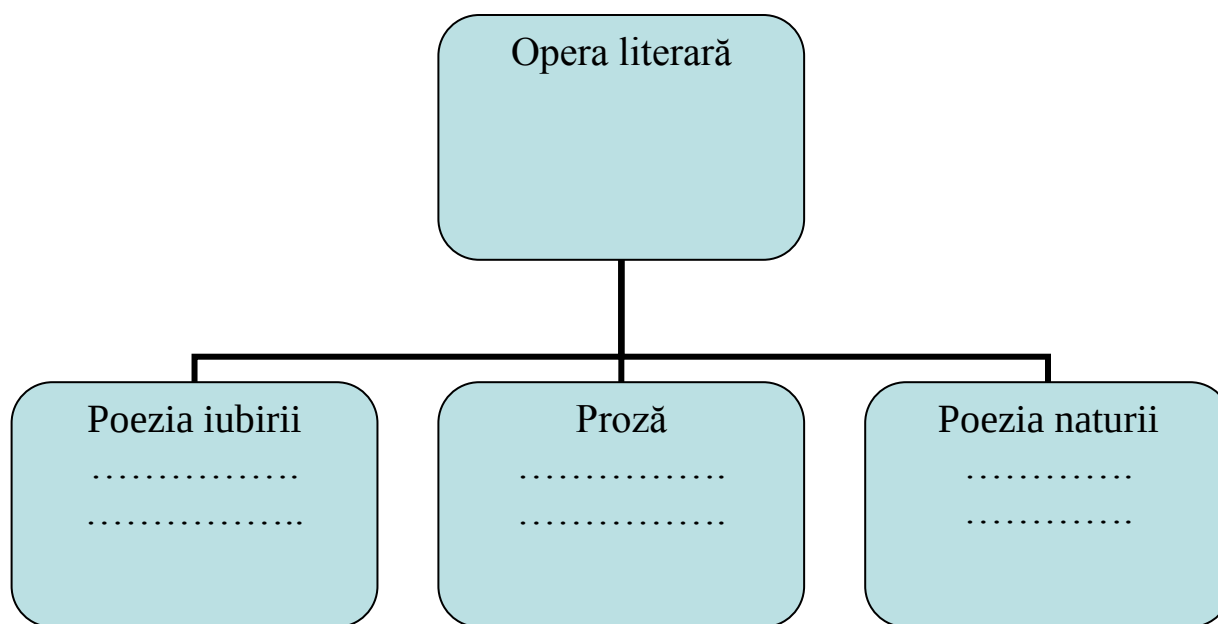

Voi trebuie să completați (anii între care a trăit, cum este supranumit, titluri de lucrări)

MIHAI EMINESCU

(.....-.....)

..... poeziei românești

Învățător Mincu Elena

NUMELE DE COPII ȘI NUMEROLOGIA

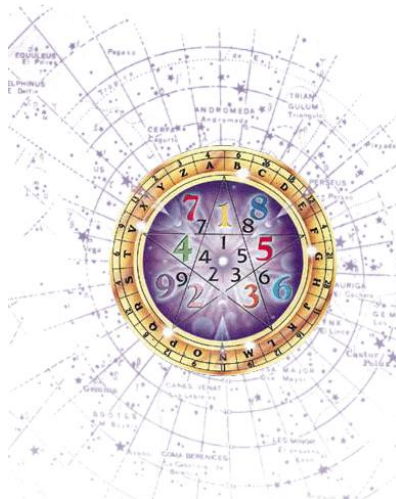
Uneori, părinții folosesc numerologia atunci când aleg nume de copii. Numerologia este o știință a numerelor inițiată de Pitagora. Numele primit la naștere lucrează ca o matrice de vibrații care îi imprimă copilului un anumit mod de a fi și de a se comporta. După calcularea numărului corespunzător pentru numele complet al copilului, potrivit acestei științe, se poate ști cu aproximație caracterul, talentele, preferințele etc. Fiecărei litere îi corespunde un număr care realizează o anumită vibrație cosmică. Adunați numerele corespunzătoare pentru literele din prenume și nume. Folosiți numele complet de la naștere. Dacă rezultatul este mai mare de 10, dar nu 11 sau 22, adunați din nou cele 2 cifre pentru a obține cifra finală. 11 și 22 sunt considerate numere supreme, iar numerele supreme conțin mai multe vibrații pozitive decât alte numere.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	B	C	D	E	F	G	H	I
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
S	T	U	V	W	X	Y	Z	

De exemplu, pentru numele ANCA CÎORAN vom avea $1+5+3+1+3+9+6+9+1+5=43$. $4+3=7$ care este numărul corespunzător acestui nume. Aceste numere arată caracterul, scopul în viață, talentele, compatibilitatea cu părinții și alte persoane etc. Nume de copii care exprimă numărul 1. Sunt lideri innăscuți. Au personalități puternice. Se concentrează pe anumite scopuri, experimentează multe idei noi și creative și au abilitatea de a le implementa eficient. Sunt curajoși și uneori agresivi. Au tendința de a exagera cu autoritatea și nu le place să primească ordine. Nume de copii care exprimă numărul 2. Sunt liniștiți, cooperativi, politicoși, simpatici, adaptabili, echilibrați și uneori timizi. Sunt prieteni de încredere, excelenți diplomați, mediatori și parteneri. Au un simț al intuiției foarte puternic. Le plac detaliile și ordinea, iar schimbările îi înfricoșează. Uneori se simt nesiguri și îngrijorați. Nume de copii care exprimă numărul 3. Sunt foarte creativi și știu să se exprime foarte bine. Îi atrag artele. Iubesc viața la nebunie. Nu de puține ori sunt centrul atenției și le plac joburile care îi pun în lumina reflectoarelor. Au tendința de a se implica în multe activități și sunt nesăbuiți atât cu energia, cât și cu banii lor. Nume de copii care exprimă numărul 4. Este cel mai solid dintre toate numerele, ca și cele 4 laturi ale unei fundații. Sunt ordonați și dedicați să își contruiască viețile pe baze solide. Apreciază adevărul și disciplina și sunt irascibili cu cei care nu respectă aceste 2 calități. Natura lor practică îi face buni pentru economisirea și folosirea banilor. Pentru că se concentrează pe ordine și utilitate, uneori sunt prea prudenți și conservativi. Nume de copii care exprimă numărul 5. Iubesc

schimbările, aventurile și senzațiile tari. Sunt dinamici, vizionari și multilaterali, capabili să folosească în mod constructiv libertatea. Debordează de energie, sunt optimiști, inteligenți și își fac foarte ușor prieteni. Pot fi schimbători, nestatornici, rebeli și dezordonați. Nume de copii care exprimă cifra 6. Apreciază comunitatea și echilibrul și sunt demni de încredere. Le plac ocupațiile unde pot fi negociatori sau mediatori și își exersează aceste capacități în mijlocul familiei și prietenilor. Au tendința să fie convenționali, afectivi și calzi și sunt familisti convinși. Uneori se îngrijorează mult prea mult pentru cei la care țin. Nume de copii care exprimă cifra 7. Sunt foarte buni la analizare, înțelegere și învățare. Se îndreaptă spre mistic, filozofie și învățământ. Pentru că trăiesc atât de mult în mintea lor, tind să fie liniștiți și introspectivi. Sunt de obicei introverți. Când întâmpină probleme, fac din cal armăsar. Din cauza contemplării și analizei oamenilor și universului în general, par a fi melancolici și dezlipiți de realitate. Nume de copii care exprimă cifra 8. Sunt competenți, practici și de multe ori obțin bogății și putere. Au succes în afaceri și își îndeplinesc visele materiale. Pentru că sunt materialisti și se concentrează prea mult pe afaceri și bani, își neglijează adesea viața privată și relațiile. Nume de copii care exprimă cifra 9. Sunt generoși, pasionați, compătitori, intuitivi, romantici și au personalități magnetice. Au un puternic simț umanitar și au tendința să urmeze meserii care deservesc umanitatea. Pentru că sunt atât de afectivi și generoși, pot fi uneori înșelați. Sunt romantici și se îndrăgostesc ușor, dar pot fi ușor răniți. Uneori sunt foarte irascibili. Nume de copii care exprimă cifra 11. Sunt idealisti, intuitivi și spirituali. Au o imaginație foarte bogată. Caută adevărul spiritual și adesea îl găsesc. Sunt vizionari și îi inspiră și încurajează pe alții. Dacă nu reușesc să își dezvolte potențialul, devin visători sau folosesc abuziv puterea. Nume de copii care exprimă numărul 22. Au o puternică forță asupra tuturor cu care intră în contact. Sunt capabili, lideri plini de carismă care duc la bun sfârșit și cele mai imposibile proiecte. Apreciază adevărul, dreptatea și disciplina și nu îi suportă pe cei care încalcă aceste 2 calități. Dacă nu își pot dezvolta potențialul, devin rigizi.

Profesor: Ene Ioana

CURCUBEUL

Curcubeul apare vara după ploaie pe fundalul norilor plumburii și este un fenomen deosebit de splendoare. Grecii antici considerau curcubeul drept zâmbetul zeiței Iris, menit să împacă Cerul și Pământul după o gâlceavă cu tunete și fulgere. De la Iris vine și cuvântul „a iriza” adică a descompune lumina albă în cele șapte culori ale curcubeului: ROGVAIV.

Fenomenul curcubeului se explică prin trei procese fizice: *două refracții, o reflexie totală și dispersia luminii*. Adică, refracția luminii la trecerea din aer în picătura de apă, o reflexie totală pe partea interioară a picăturii de apă, o refracție la ieșirea luminii din picătură în aer, dispersia în interiorul picăturii și la ieșirea din picătură. La formarea curcubeului participă milioane de picături. Densitatea și mărimea lor determină luminozitatea și lărgimea arcelor colorate ale curcubeului. Curcubeul se vede bine atâta timp cât picăturile de ploaie sunt dese și cad uniform.

Fiecare picătură de ploaie aflată în cădere își trimite raza sa spre ochiul observatorului numai timp de o fracțiune de secundă, apoi altă picătură îi ia locul și tot așa de parcă prin fața observatorului s-ar perinda cadrele unei pelicule de film. Drept rezultat, observatorul rămâne cu impresia că vede în fața sa arce colorate statornice. Fiecare observator vede curcubeul său. Se mișcă observatorul, se mișcă și curcubeul. Sunt cazuri în care după ploaie se văd mai multe curcubeie, chiar și șapte. Când se formează două curcubeie, la primul culorile se aranjează astfel încât roșu este în exterior și albastrul în interior, iar la al doilea ordinea culorilor este inversă. Curcubeul este un fenomen care se vede într-o anumită direcție și observarea lui nu depinde de distanță la care se află picăturile de apă față de observator. Curcubeul se vede totdeauna în partea opusă Soarelui și prin aceasta se deosebește de halou, care se vede în jurul Soarelui.

Curcubeul de noapte reprezintă un fenomen miraculos născut de razele blânde ale Lunii. Din cauza luminii slabe a Lunii, curcubeiele de noapte sunt văzute foarte rar, numai când pe cer este Lună plină, dar și atunci culorile lui aproape că nu se deslușesc, atât sunt de palide. Curcubeul de noapte se vede în partea opusă Lunii, prin aceea se deosebește de halou, care este un cerc în jurul Lunii.

BIBLIOGRAFIE

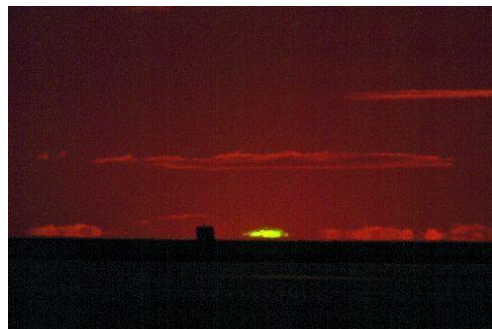
Greenler R., „*Rainbows, Halos and Glories*”, Cambridge University Press, 1980, Cambridge, U.K.;

Elev Epuran-Sterpu Mihai
Prof.coord. Truță Gabriela

RAZA VERDE

Raza verde este un fenomen rar, care se observă puțin înaintea răsăritului sau puțin după apusul Soarelui și care durează câteva minute, la altitudini foarte joase (la nivelul mării). Fenomenul este legat de dispersia luminii pe straturile de diferite densități ale aerului.

Efectul se datorează refracției atmosferice a luminii. În cazul unei inversii de temperatură din atmosfera terestră, unghiul de refracție al radiației verzi din spectrului de lumină este puțin mai mare decât al radiației roșii. Drept urmare, spectrul de culori al Soarelui este împrăștiat pe o distanță verticală mică (câteva sectoare de arc). Din această cauză, marginea de sus a soarelui apare verde (albastru în condiții de mare claritate a atmosferei) și roșu în marginea de jos a Soarelui.

Raza verde propriu-zisă este extrem de rară. Oricum, marginea verde poate fi văzută frecvent, chiar dacă Soarele este deasupra liniei de orizont, ca mici raze verzi, datorită inversiunilor din atmosferă. O asemenea inversiune poate refracta marginea verde și o poate separa pentru câteva secunde de discul solar. Asemenea raze verzi sunt relativ comune, dar greu de văzut, chiar și cu diferite echipamente specifice. Marginea verde a Soarelui care apune (sau răsare) apare datorită refracției diferențiate în atmosferă. Dacă vremea este senină, lumina albastră are o șansă să treacă și astfel poate apărea o margine albăstruie.

Raza verde clasică, o licărire verde aproape de orizont (ocean), apărută atunci când Soarele apune, se bazează pe un miraj pentru a mări micile diferențe de refracție dintre lumina roșie și cea verde. Mirajul apare atunci când este aer cald în imediata apropiere a oceanului și temperatura aerului se schimbă rapid o dată cu altitudinea. Pentru ca raza verde să fie vizibilă, stratul de aer cald trebuie să fie cât mai jos.

BIBLIOGRAFIE

Lynch D. K., University Press, 1995, Cambridge, U.K Livingston W., „*Colour and Light in Nature*”, Ed. II, Cambridge, U.K.;

Eleva Cojocaru Anca
Prof.coord. Truță Gabriela

EGALITĂȚI MAGICE

Filosoful și pedagogul Comenius, considerat părintele educației moderne, a fost cel care a prefigurat, în urmă cu 400 de ani, ideea că jocul ar trebui plasat ca instrument central al practicii școlare. În ziua de azi, jocul este recunoscut ca făcând parte dintre metodele ideale de predare și învățare a matematicii, stimulând inventivitatea și capacitatea de analiză, astfel încât elevii descoperă mereu noi căi de soluționare a problemelor. Printre cele mai apreciate jocuri matematice se numără numerele încrucișate, enigmele matematice, glumele și trucurile matematice, problemele amuzante, paradoxurile, curiozitățile matematice, labirintul, careurile magice, și chiar, mai recent, jocul Sudoku.

Și pentru că, în trecut, matematicienii erau considerați magicieni, mai jos aveți câteva egalități...magice!

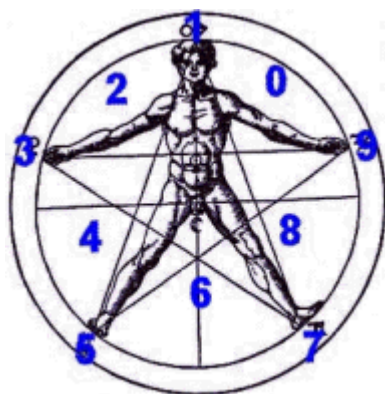
- a) $1 \times 1 = 1$
 $11 \times 11 = 121$
 $111 \times 111 = 12321$
 $1111 \times 1111 = 1234321$
 $11111 \times 11111 = 123454321$
 $111111 \times 111111 = 12345654321$
 $1111111 \times 1111111 = 1234567654321$
 $11111111 \times 11111111 = 123456787654321$
 $111111111 \times 111111111 = 12345678987654321$

b) $1 \times 8 + 1 = 9$
 $12 \times 8 + 2 = 98$
 $123 \times 8 + 3 = 987$
 $1234 \times 8 + 4 = 9876$
 $12345 \times 8 + 5 = 98765$
 $123456 \times 8 + 6 = 987654$
 $1234567 \times 8 + 7 = 9876543$
 $12345678 \times 8 + 8 = 98765432$
 $123456789 \times 8 + 9 = 987654321$

c) $1 \times 9 + 2 = 11$
 $12 \times 9 + 3 = 111$
 $123 \times 9 + 4 = 1111$
 $1234 \times 9 + 5 = 11111$
 $12345 \times 9 + 6 = 111111$
 $123456 \times 9 + 7 = 1111111$
 $1234567 \times 9 + 8 = 11111111$
 $12345678 \times 9 + 9 = 111111111$
 $123456789 \times 9 + 10 = 1111111111$

d) $12345679 \times 9 = 111111111$
 $12345679 \times 18 = 222222222$
 $12345679 \times 27 = 333333333$
 $12345679 \times 36 = 444444444$
 $12345679 \times 45 = 555555555$
 $12345679 \times 54 = 666666666$
 $12345679 \times 63 = 777777777$
 $12345679 \times 72 = 888888888$
 $12345679 \times 81 = 999999999$

$12345679 \times 999999999 = 12345678987654321$

Prof. Ilie Milica

IMPLICAȚIILE POLUĂRII AERULUI

Implicațiile poluării aerului în dinamica structurii chimice a atmosferei sunt:

- efectul de seră
- gaura din stratul de ozon
- ploile acide
- smog-ul orașelor

Efectul de seră

Pe măsură ce numărul populației crește, tot mai mult cărbune, ulei, gaz (carburanți fosili) și lemn sunt arse pentru a produce energia necesară pentru încălzire, gătit, transport, construcții și pentru realizarea bunurilor necesare oamenilor și a obiectelor de lux pe care și le doresc. Unele noxe eliberate în procesul de ardere a acestor carburanți se numesc gaze de seră, deoarece se comportă în tocmai ca sticla unei sere: lasă lumina să patrundă, dar rețin căldura eliberată de pe suprafața Pământului. Ca rezultat, ele conduc la încălzirea planetei.

Gazele deja existente în atmosferă trebuie să rețină căldura produsă de razele solare reflectate de pe suprafața Pământului. Fără aceasta, Pământul ar fi atât de rece încât ar îngheța oceanele și ar muri toate viețuitoarele, ceea ce demonstrează că fără aceste gaze nu am supraviețui. Dar, cercetătorii sunt îngrijorați de creșterea temperaturii care se va produce în secolul următor și după, din cauza acestor gaze.

Bioxidul de carbon este gazul responsabil pentru aproape jumătate din încălzirea globală din ultimii 140 de ani. El se eliberează la arderea carburanților fosili și prin incendiarea pădurilor tropicale pentru construcția de ferme și orașe. Copaci mai puțini înseamnă mai mult bioxid de carbon în aer, căci copacii inspiră acest gaz pe măsură ce cresc.

Alte gaze de seră importante sunt CFC, metanul, oxidul de azot, ozonul și vaporii de apă.

Gaura din stratul de ozon

Anual, între septembrie și noiembrie, stratul de ozon din stratosferă, deasupra Antarticii se subțiază dramatic. Agenții poluanți în special chimicalele numite cloro-fluoro-carboni (CFC) distrug ozonul, la apariția Soarelui în urma iernilor polare întinse și lungi. În ozon s-a produs o gaură de dimensiunea Statelor Unite și adâncă precum Everestul. CFC sunt acum interziși, dar cei deja existenți vor rămâne în atmosferă timp de zece ani. CFC erau utilizați mai demult, în spray-urile cu aerosoli, în spuma de plastic folosită la împachetarea alimentelor, ca agent frigorific, în frigidere și la sistemele de aer condiționat al mașinilor. Ozonul filtrează marea majoritate a ultravioletelor care pot cauza arsuri solare, cancer de piele și împiedică creșterea culturilor.

Alte gaze nocive pentru stratul de ozon: hidrocarburi clorinate, freoni, detergenți și polistroni. Aceste gaze se ridică, se descompun, formându-se cloridioni care atacă și distrug stratul de ozon. Oamenii de știință au descoperit catastrofa în anul 1985. Ei au fost îngrijorați că stratul de ozon s-ar putea rarefia și în alte părți ale globului, crescând nivelul radiațiilor nocive. Din nefericire, cu zece ani mai târziu, în 1995, s-au mai descoperit alte două găuri în stratul de ozon: una deasupra Arcticii și una deasupra Europei de Nord. Frecvența cazurilor de cancer de piele este în creștere. Motivul este stratul de ozon deteriorat, care nu mai reține radiațiile ultraviolete nocive.

Ploile acide

Gazele se amestecă cu umezeala din aer și precipitațiile devin acide, făcându-le asemănătoare citronadei. Ploaia acidă distruge animalele și plantele. Ele spală nutrienții de pe sol, frunze și ace, iar acestea se îngălbenesc și mor. Aluminiul eliberat de ploi slăbește rădăcinile copacilor, favorizând distrugerea lor. Păduri întregi au dispărut din această cauză. Este și mai rău dacă ploaia acidă ajunge în râuri sau lacuri, pentru că aceasta transportă otrăvă la distanță omorând și cele mai mici organisme. Peștii sunt determinați de aluminiu să producă o mucoasă lipicioasă care le înfundă branhiile și îi "sufocă", în cele din urmă. Apele acide distrug și icrele.

După oamenii de știință, până în anul 2000 doar în Statele Unite și Canada vor fi 50 000 de lacuri moarte biologic. Dereglarea echilibrului natural al atmosferei nu poate decât să dăuneze Pământului. Din cauza încălzirii globale va crește nivelul mărilor, regiunile situate mai jos fiind înghițite de apă. Este de așteptat ca apa să acopere orașe ca Londra sau New York. Poluarea resurselor de apă poate atrage după sine izbucnirea unor epidemii, apariția unor boli grave și moartea. Sunt modificate și raporturile repartizării precipitațiilor: regiuni imense pot fi secate complet, ducând la foamete și pierderea multor vieți omenești.

Smog-ul orașelor

În orașe și localități iau naștere smog-uri periculoase, mai ales în zilele senine și când aerul descendent cu presiune ridicată împiedică poluanții să se înalțe. În multe orașe, poluarea realizată de mașini este mai mare decât cea a fabricilor, numărul primelor fiind în creștere. În fiecare dimineață 30.000 noi vehicule se vor fi adăugat totalului mondial. Deoarece agenții poluanți pot afecta respirația, se dau avertismente, adresate în special persoanelor suferinde de astm. În ultimii 200 de ani industrializarea globală a dereglat raportul de gaze necesar pentru echilibrul atmosferic. Un copil din șapte suferă de astm în Mare Britanie din cauza poluării, care agravează simptomele.

Prof.Săseanu Mirela Daniela

CONFLICTELE DINTRE PROFESORI ȘI ELEVI

Conflictul este un fenomen social care apare când doi sau mai mulți actori aflați în interacțiune urmăresc scopuri incompatibile sau au intenții ori valori incompatibile.

Noțiunea de conflict se referă la stările afective ale indivizilor, cum ar fi neliniștea, ostilitatea, rezistența, precum și toate tipurile de opoziție și interacțiune antagonista dintre indivizi, inclusiv competiția.

Pe parcursul carierei didactice observi că în școală conflictele sunt de mai multe tipuri: elev-elev, profesor –elev, profesor –părinți, profesor-profesor, profesor-director.

Conflictele elev-elev și profesor-elev sunt cele mai numeroase și care cer o soluționare cât mai rapidă și eficientă pentru a nu periclita procesul instructiv educativ.

Conflictele dintre elevi apar din cauze concrete, care pot fi :

- atmosfera competitivă- elevii sunt obișnuiți să lucreze individual pe baza de competiție, lipsindu-le deprinderile de a munci în grup, încrederea în colegi și profesori. Ei nu doresc decât Victoria asupra celorlalți și, dacă nu o obțin, își pierd stima de sine.

- atmosfera de intoleranță- în clasă se formează grupuri de interese diferite, iar lipsa sprijinului între colegi duce de mai multe ori la singurătate și izolare. Apar resentimente față de capacitățile și realizările celorlalți, neîncrederea și lipsa prieteniei.

- comunicarea slabă- aceasta reprezintă solul cel mai fertil pentru conflict. Cele mai multe conflicte pot fi atribuite neînțelegerii sau percepției greșite a intențiilor, sentimentelor, nevoilor și acțiunilor. Elevii nu știu să își exprime în mod pozitiv nevoile și dorințele sau le este frică să facă acest lucru. Ei nu pot să îi asculte pe ceilalți.

Pe parcursul activității mele didactice cele mai multe conflicte întâlnite au fost cele dintre profesor-elev și de aceea consider că am câștigat experiență în soluționarea lor.

Deoarece cele mai bune și mai respectate reguli sunt cele pe care indivizii le formulează personal, cadrele didactice pot să provoace momente de cooperare și negociere pentru elaborarea unor norme de conviețuire socială. Pentru a duce la îndeplinire această idee trebuie să urmăm un plan, astfel :

- Stabiliți reguli cu ajutorul clasei;
- Prezentați lista de reguli clasei și explicați rațiunea fiecărei reguli;
- Decideți împreună consecințele pentru încălcarea regulilor;
- Afișați regulile și sancțiunile și verificați dacă toată lumea le știe;
- Nu faceți rabat de la respectarea regulilor– trebuie să existe și sancțiuni mai puțin grave pentru a putea fi aplicate ,exista circumstanțe atenuante;
- Sancțiunile vor fi destul de severe, dar nu exagerate pentru a nu crea resentimente care împiedică schimbarea comportamentului;
- Asigurați-vă că elevul înțelege de ce a fost sancționat ;
- Nu umiliți! Sancțiunea trebuie să schimbe, nu să stârnească dorință de răzbunare.

Atunci când am întâlnit astfel de conflicte am folosit ca strategie de rezolvare a conflictelor– negocierea. Negocierea este un proces multidimensional care stârnește contradicții. Este un proces prin care reușim să obținem ceea ce vrem de la cei care vor ceva de la noi.

Negocierea este un proces de rezolvare a unui conflict apărut între părți, în care părțile își modifică pretențiile pentru a ajunge la un compromis acceptabil.

Acest proces a dat roade în elaborarea unor norme de conviețuire acceptate și respectate de către elevi.

Pe lângă negociere există și alte strategii de abordare a conflictelor:

- strategii de prevenire– prin crearea unui climat care să îi stimuleze pe oameni să caute soluții de tip « câștig-câștig » sau cel puțin un anumit compromis
- strategii de ignorare
 - în cazul în care conflictele nu sunt prea serioase
- strategii de tolerare
 - dacă conflictul este constructiv, banal, temporar
- strategii de reducere/limitare:
 - pe termen lung - separarea
 - medierea
 - apelul
 - confruntarea
 - pe termen scurt - arbitrarea
 - persuasiunea
 - constrângerea
 - cumpătarea
- strategii de soluționare
 - se aplică pe termen lung și urmăresc să identifice soluții pentru conflictul respective.

Oricare ar fi conflictul și de orice fel, profesorul trebuie să afle mai întâi toate cauzele conflictului pentru a identifica strategiile de rezolvare a acestuia în mod corect.

Prof. Călina Iulia și Poenaru Silvia

Pentru
PAUZE

Glume

-
- Viorel, conjugă, te rog, verbul "a merge".
 - Iii... eu merg ...iii....tu mergi....iii...el merge...
 - Mai repede!
 - Eu fug ...tu fugi ...el fuge...

Un copil îi spuse tatalui:

- Astazi profesorul m-a pus să gasesc cel mai mic multiplu comun.
- Cum se poate? spuse tatăl copilului. Nu l-au gasit nici acuma? Păi asta se caută și când mergeam eu la școala.

Profesoara îl întreabă pe elev:

- Care este diferența dintre fulger și electricitate?
- Electricitatea e pe bani, fulgerul e gratis!

Cum iese Harap-Alb din Marea Neagră?

.....iese ud!

-Spuneți-mi, copii, cum se numesc viețuitoarele care trăiesc și pe apă și pe uscat?

-Marinari!

